

Departementet

J.nr. SN 2001-0122-0162
M 1034-0527
M 1034-0528
Den 9 maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 2 – L 91, spørgsmål nr. 5 – L 92 og spørgsmål nr. 5 - L 93 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål 2 (L 91) og 5 (L 92 og L 93):

Ministeren bedes kommentere henvendelse fra Dansk Landbrug og Landbrugsrådet af 7. april 2005, herunder bemærkningerne om, at der i tidsrummet 2007-2009 er risiko for et "tomrum", hvor kravene til arealreguleringen endnu ikke er fastlagt.

Svar

Henvendelsen er i det følgende kommenteret under de enkelte overskrifter i Dansk Landbrug og Landbrugsrådets brev af 7. april 2005.

"Staten skal sikre regulering af arealanvendelsen"

Regionplanerne udgør i dag grundlaget for amternes behandling af husdyrbrugssager i relation til VVM-reglerne.

Ændringen på VVM-området består alene i, at kompetencen til at foretage VVM-vurderinger i langt de fleste tilfælde flyttes fra amterne til kommunerne, og for de mere komplicerede virksomheder fra amterne til staten. VVM-kompetencen følger således kompetencefordelingen for miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelsesloven.

Flytningen af VVM-kompetencen fra amterne til kommunerne skal ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag på natur- og miljøområdet i forbindelse med kommunalreformen. Kommunerne vil fremover stå med hele paletten af virkemidler både overfor de eksisterende husdyrbrug og over for etablering og udvidelser af husdyrbrug. På den måde sikres et samlet overblik i kommunerne.

Ændringerne af planloven skal efter lovforslaget træde i kraft den 1. januar 2007. Der vil imidlertid blive tale om, at de regionplanretningslinjer i "Regionplanerne 2005", som amterne i øjeblikket har under udarbejdelse, opretholdes med samme retsvirkning som landsplandirektiv.

Regionplanretningslinjerne vil således fortsat være gældende, og skal bl.a. være kommunernes administrationsgrundlag for varetagelse af f.eks. kompetencen til at meddele landzonetilladelser, og de kompetencer kommunerne overtager efter en række sektorlove på bl.a. natur- og miljøområdet, samt behandlingen af husdyrbrug efter VVM-reglerne.

De nye kommuneplaner forudsættes at blive udformet i den første valgperiode frem til 2009, men vil ikke kunne vedtages af den enkelte kommunalbestyrelse, før regionplanretningslinjerne er ophævet eller bortfaldet.

Der kan således ikke siges at være et "tomrum". Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 3 (L 91) og 6 (L 92 og L 93).

Den 2-årige statslige kontrolordning foreslås indført for at fastholde et højt beskyttelsesniveau ved reguleringen af husdyrproduktionen under hensyn til kompleksiteten af landbrugets miljøproblemer, og således at kommunerne får tid til at opbygge de nødvendige kompetencer til at løse opgaven uden statslig involvering. Miljøministeriet vil søge at undgå, at den statslige kontrol fører til en væsentlig længere sagsbehandlingstid. Dette vil bl.a. ske ved udsendelse af et nyt vejledningsmateriale til kommunerne inden udgangen af 2006, hvilket blandt andet også er fremhævet i Myndighedsudvalgets rapport fra november 2004.

En opdeling af husdyrbrugssagerne i en arealdel og en bygningsdel, der reelt behandles af hver sin myndighed, vil efter Miljøministeriets opfattelse ikke være i overensstemmelse med VVM-direktivets sigte om at opnå en samlet vurdering af anlæggets virkninger på miljøet. Det kan dog oplyses, at den ovenfor nævnte vejledning også vil omfatte retningslinjer for kommunernes administration af arealreguleringen, som led i behandlingen af en konkret ansøgning om tilladelse til udvidelse af husdyrproduktionen.

"Antallet af myndighedsniveauer"

Med kommunalreformen vil kommuneplanerne blive det samlende dokument til regulering af arealanvendelsen i by såvel som på land, mens den regionale udviklingsplan skal fungere som et strategisk værktøj, der dækker de overordnede aspekter af relevante forhold for regionens udvikling. Den regionale udviklingsplan indebærer således ikke en detailstyring af kommunernes planlægning, men er et udtryk for en samlet strategi for udviklingsinitiativerne i regionen.

Efter forslag til lov om ændring af lov om planlægning, må kommuneplanen ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan, og regionsrådet kan gøre indsigelse over for forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner, hvis planforslaget er i strid med den regionale udviklingsplan. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal en indsigelse fra Regionsrådet overfor en kommuneplan være båret af overordnede hensyn til regionens samlede og langsigtede udvikling. Desuden er der i lovforslaget indlagt mulighed for, at parterne kan indbringe eventuelle uafklarede spørgsmål for miljøministeren i tilfælde af uenighed.

Selvom udviklingsplanen skal beskæftige sig med den overordnede strategiske udvikling indenfor regionen, er det væsentligt, at Regionsrådene får mulighed for at gøre indsigelse overfor kommuneplaner, for herigennem at sikre overensstemmelse med kommunernes arealdispositioner og de overordnede prioriteter for udviklingsaktiviteterne i regionen.

Regionsrådene får derimod ikke til opgave at påse, at den kommunale planlægning er i overensstemmelse med overordnede interesser, idet denne opgave efter lovforslaget vil blive varetaget af miljøministeren.

Beføjelsen til at afgøre uenigheder mellem kommunerne om planforslag efter planloven foreslås lagt i regionsrådene, idet det forventes, at der typisk vil være tale om sager, der ikke indeholder overordnede interesser, og som mest hensigtsmæssigt afklares på regionalt niveau.

I overensstemmelse med strukturaftalen får regionsrådene en koordinator- og mæglerrolle i forhold til miljømålsloven og en mæglerrolle efter vandforsyningsloven. I forhold til miljømålsloven er det foreslået, at

udarbejdelsen af vand- og Natura 2000-planer overføres fra amterne til staten. For at sikre et tidligt indspil fra alle relevante myndigheder, dvs. inden de statslige vand- og Natura 2000-planer sendes i høring, indføres der en idefase. Kommunalbestyrelserne får, ligesom alle andre, mulighed for at komme med indspil i denne fase. Regionsrådene har fået til opgave at koordinere disse kommunale indspil. Regionsrådene skal alene sikre, at der rent faktisk sker en koordinering mellem de involverede kommunalbestyrelser.

På det kommunale niveau skal kommunalbestyrelserne udarbejde en kommunal handleplan til den konkrete og lokale udmøntning af de statslige vand- og Natura-2000 planer. Kommunerne får mulighed for at komme med indsigelser mod andre kommuners handleplaner, såfremt kommunerne bliver berørte heraf.

Det kan ikke udelukkes, at to kommunale handleplaner vedrørende det samme vandløbsopland eller det samme Natura 2000-område ikke stemmer overens med hinanden eller på anden vis modarbejder hinanden i forhold til at nå de opstillede mål i vand- eller Natura 2000-planen. Hvor en berørt kommunalbestyrelse har indsigelser mod en anden kommunes handleplan, kan regionsrådet optræde som mægler, såfremt en af kommunalbestyrelserne anmoder om det.

I forbindelse med vandforsyningsloven foreslås det, at kommunalbestyrelserne bliver myndighed med hensyn til indsatsplanerne. På den baggrund foreslås det endvidere, at regionsrådene på anmodning fra en af kommunalbestyrelserne kan indkalde disse til mægling i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser omkring indsatsplanerne.

Både efter miljømålsloven og vandforsyningsloven skal regionsrådet, såfremt der ikke opnås enighed i en mægling, neutralt fremlægge spørgsmålet for ministeren, der så træffer en endelig afgørelse.

Regionsrådenes rolle som koordinerende og mæglende instans efter såvel miljømålsloven som vandforsyningsloven forudsætter således ikke, at de selvstændigt vurderer det faglige grundlag for indspil og indsigelser. Der er blot tale om tilrettelæggelse af en proces.

"Snitflade mellem statens og kommunernes planlægning"

Med kommunalreformen foreslås det, at staten udarbejder vandplaner og- Natura 2000 planer, som bl.a. indeholder et indsatsprogram. Kommunerne udarbejder kommunale handleplaner, der skal sikre den konkrete og lokale udmøntning af de statslige planer og disses indsatsprogrammer.

Vandplaner, Natura 2000-planer m.v. udarbejdes efter særlig lovgivning og med andre "årskadencer" end kommuneplanerne efter planloven. Disse planer vil sætte bindende rammer for kommunernes planlægning. Forslaget til ændring af planloven indeholder derfor også bestemmelser om, at der i den redegørelse for planens forudsætninger, der skal ledsage kommuneplanen, skal redegøres for bl.a. disse planer i relevant omfang. Hermed findes det af foreningerne efterlyste hensyn varetaget.

"Samling af VVM-bestemmelserne og bestemmelser om miljøgodkendelse"

Under overskriften "Miljøgodkendelse af alle landbrugsejendomme med mere end 75 dyreenheder" fremgår følgende af regeringsgrundlaget:

"Regeringen vil i forbindelse med udvidelser eller nyanlæg af husdyrbrug over 75 dyreenheder stille krav om miljøgodkendelse. Herved vil flere bedrifter end i dag blive omfattet. Ved ansøgninger om udvidet husdyrbedrift skal der kunne stilles skærpede krav om anvendelse af miljørigtig teknologi og f.eks. krav om yderligere reduktion af kvælstof og fosfor. Kommunalreformen muliggør en mere enkel godkendel-

sesprocedure, hvor mange af de nuværende specielle godkendelsestyper kan integreres i én godkendelse, som samlet varetager f.eks. miljø-, nabo- og landskabshensyn”.

Det er tanken, at denne lov skal træde i kraft 1. januar 2007, det vil sige samtidig med kommunalreformen.